

svære diskussion, som forældrene tvinges ind i i forhold til deres børn. Vi ser det samtidig som et positivt træk, at Medierådet ikke kun snævert skal se på film, men skal se på medieudbudet generelt.

Vi har noteret os ministerens bemærkning i lovforslaget om »en dialog også med tv-stationerne på dette område.« Vi ønsker alle de klare vink, der kan gives til public service-kanalerne, så også de snart begynder at tænke sig om i forhold til de indlagte spots med voldsscener i forbindelse med nyhedsudsendelser og i forbindelse med børnetimerne.

Derfor er et Medieråd en god ting. Jeg synes i øvrigt, at ministeren er landet ganske fornuftigt med udformningen af det med ledsagerordningen. Dog skal vi understrege, at branchen ikke skal deltage i nogen form for vurdering af films egnethed i forhold til børn.

Med hensyn til debatten, der er opstået, efter at forslaget er fremkommet, om, hvorvidt der skal stå »kan« eller »skal«, er vi åbne over for det og vil lytte til argumenterne, og jeg har den overbevisning, at ministeren nok også lander på et rigtigt niveau i det spørgsmål. Jeg synes, at hele sagen omkring censuren er håndteret ganske fornuftigt.

Det andet, vi finder positivt, er, at der sker en række administrative tiltag i forbindelse med Filmhuset.

Men så er det også slut med de positive toner. Vi kan ikke forstå, at Medierådet og den administrative styrkelse af Filmhuset skal indebære en total ændring og opbrud af vores filmstøtte-lovgivning. Uanset hvilket område vi behandler, er vi principielt modstandere af, at der mere og mere bliver tale om rammelovgivning og deraf følgende ministerbemyndigelser.

Det er muligt, at man kan fristes til at få mindre bureaukrati og mere fleksibilitet ved ikke at spørge de folkevalgte politikere, men vi foretrækker altså, at man en gang imellem spørger politikerne om væsentlige samfundsspørgsmål frem for at overlade tingene til ministeren og embedsmænd. Herunder er vi også imod den stigende ministerielle udpegning. Konkret snakker vi i forbindelse med det her lovforslag om såvel udpegning af Medierådet som institutbestyrelsen.

Vi ønsker, at den nuværende kompetence hos de enkelte filmområder: kort- og dokumentarfilm, spillefilm og Filmmuseet, fastholdes. Der må sikres en klar adskillelse mellem de administrative opgaver og de kunstneriske. Vi vil

under ingen omstændigheder acceptere en situation, hvor en administrativ direktør eller ledelse kan overtrumfe de kunstneriske områders vurderinger.

Hvis vi skal indgå i vedtagelsen af denne lov, er det nødvendigt, at de klare kompetencefordelinger skrives ind i loven. Vi vil ikke medvirke til, at de kunstneriske organers råd underlægges en administrativ og faglig ledelse. Vi ønsker, at den administrative ledelse opererer sidestillet med de råd, som er foreslået, og dér, hvor den virker overordnet, skal det være, fordi den er administrativ.

Det står stadig uklart, hvilke økonomiske rammer og forhold der gives Filmmuseet. Der sker en ændring af støtteordningen, men vi kan ikke se, at der er tale om bedre økonomiske vilkår for Filmhuset og i særdeleshed ikke for Filmmuseet. Dette og mange andre spørgsmål vil vi prøve at få belyst under udvalgsarbejdet.

Jeg håber derudover, at vi har klarlagt, hvor Enhedslisten står: Vi giver altså hverken tilslutning eller afvisning; i det normale sprog herinde hedder det at træde vande. Men for at skære det ud i pap, så ser vi hellere en selvstændig lov, der omhandler Medierådet, og etablering af en egentlig administrativ ledelse af Filmhuset.

Vi ønsker en effektiv og slagkraftig dansk film ind i det nye årtusind, men i vores iver herfor skulle vi nødig forringe eller forrykke fundamentale principper i den hidtidige filmlovgivning.

Lisbeth Arbøl (CD):

Da mit partis kulturpolitiske ordfører ikke kan være til stede i dag, skal jeg redegøre for Centrum-Demokraternes holdning til den nye filmlov.

Tanken om en ny filmlov er naturligvis opstået i forbindelse med de statslige filminstitutioners sammenflytning i det nye filmhus. Men det i sig selv er ikke begrundelse nok. Når CD støtter tanken om en fælles institution, er det dels ønsket om at opnå en effektiv og enkel organisation og dels, og det er det væsentlige, ønsket om at få skabt en samlet ledelse af institutionerne og det, der på skift kaldes visionen og Filmhusets publikumsområde.

Det er publikumsområdet, der skal være med til at skabe fornelsen i filmmiljøet og samtidig være et præsentationssted over for en bredere kreds af nuværende og fremtidige biografgængere.